

Een man die eet, bij zijn echtgenote ligt, en zich voorbereidt om te gaan slapen met een nederig gemoed, in dankbaarheid en stilte, is, naar christelijke standaarden, in een oneindig hogere staat dan iemand die met een gevoel van trots Plato leest of naar Bach luistert. (C.S. Lewis).

God houdt van mensen. God houdt van de wereld. Niet van een ideale mens, maar van mensen zoals ze zijn; niet van een ideale wereld, maar van de echte wereld. Wat wij verwerpelijk vinden in hun opstandigheid tegenover God, waar wij gekwetst en vijandig voor terugdeinzen, namelijk echte mensen en de echte wereld, is voor God grond van een onvatbare liefde. (Dietrich Bonhoeffer).

Christus komt naar de wereld als hét voorbeeld, en spoort ons voortdurend aan met de woorden: *Volg mij na*. Wij mensen geven er de voorkeur aan om hem in plaats daarvan te aanbidden. (Søren Kierkegaard).

Muziek helpt je om je angsten en frustraties te bezweren, zuivert je karakter en gevoeligheden. In tijden van kommer en kwel houdt muziek een fontein van vreugde levend in je hart. (Dietrich Bonhoeffer).

Jaloezie is simpelweg de angst dat je geen waarde hebt. (Jennifer James).

Afgunst is een symptoom van een gebrek aan appreciatie voor onze eigen uniciteit en zelfwaarde. Ieder van ons heeft iets te bieden dat niemand anders kan bieden. (Elizabeth O'Connor).

Trots hecht overdreven belang aan de superioriteit van iemands status in de ogen van anderen; en schaamte is angst om vernederd te worden tot een minderwaardige status door de achting van anderen. Als iemand tot doel heeft hoog aangeschreven te worden, en zoiets bereikt, dan wordt hij automatisch overvallen door de angst om zijn status te verliezen. (Lao Tse).

Ik heb geleerd waarom mensen zo hard werken om te slagen. Het is omdat ze jaloers zijn op wat hun naasten hebben. Maar dat is ijdel. Het is als jagen op de wind. Het is beter om weinig te hebben, met een gerust gemoed, dan om heel de tijd bezig te zijn met beide handen de wind te willen vangen. (Prediker 4,4).

Trots gaat gepaard met schande, nederigheid met wijsheid... (Spreuken 11,2).

Genade wordt geschonken, niet omdat we goede daden hebben verricht, maar opdat we in staat zouden zijn ze te verrichten. (Augustinus van Hippo).

Het is zo gemakkelijk onze eigen verdiensten te overschatten, vergeleken met wat we aan anderen te danken hebben. (Dietrich Bonhoeffer).

We hebben geen nood aan genieën, cynici, misantropen of slimme managers, maar aan authentieke, eerlijke mensen. Zal onze innerlijke kracht sterk genoeg zijn, de eerlijkheid met onszelf streng genoeg, om onze weg terug te vinden naar eenvoud en oprechtheid? (Dietrich Bonhoeffer).

Hoe zal je ooit gemeenschap vinden als je je er op een bepaald moment bewust van terugtrekt? De ongehoorzame kan niet geloven, alleen de gehoorzame kan geloven. (Dietrich Bonhoeffer).

Doorgaans realiseren we ons niet hoeveel meer we ontvangen dan we zelf geven. Het leven kan niet rijk zijn zonder dankbaarheid. (Dietrich Bonhoeffer).

De meeste mensen zijn zo hard op zoek naar genot dat ze er eigenlijk aan voorbijgaan. (Søren Kierkegaard).

Ervaring: die brutale leermeester. Maar je leert, mijn God, je leert... (C.S. Lewis).

Het is een grotere zegen om te geven dan om te krijgen. (Handelingen 20,35).

De zaak is vrij eenvoudig. De Bijbel is heel gemakkelijk te begrijpen, maar wij christenen zijn een bende manipulerende zwendelaars. (Søren Kierkegaard).

We doen alsof we de Bijbel niet begrijpen omdat we zeer goed beseffen dat we, als zou blijken dat we de Bijbel begrijpen, er dan naar zouden moeten handelen. (Søren Kierkegaard).

Gods genade vernietigt onze menselijke natuur niet, ze vervolmaakt haar. (Thomas van Aquino).

God creëert uit het niets. Wonderbaarlijk, zeg je. Ja, maar hij doet wat nog verwonderlijker is: hij maakt heiligen van zondaars. (Søren Kierkegaard).

Het doel van het gebed is niet God te beïnvloeden, maar bestaat erin het karakter te veranderen van degene die bidt. (Søren Kierkegaard).

Ik ontdekte dat ik steeds minder te vertellen had, werd stil, en begon te luisteren. In de stilte ontdekte ik de stem van God. (Søren Kierkegaard).

Dezelfde standpunten bezitten op je veertigste als op je twintigste, betekent dat je doorheen de jaren versteend bent, en dat je opgegroeid bent, niet als een profeet, maar als een onverbeterlijke duivel, niets wijzer geworden. (Robert Louis Stevenson).

Ervaring is simpelweg de naam die we geven aan onze vergissingen. (Oscar Wilde).

Leer jezelf te begrenzen; jezelf tevreden te stellen met een afgelijnd werk; leer te zijn wie je bent en keer je grootmoedig af van al wat je niet bent... (Henri-Frédéric Amiel).

Openhartig waken is een enorm radicale houding tegenover het leven, evenals erop vertrouwen dat er ons iets zal gebeuren dat ver voorbij onze verbeelding reikt. Even radicaal is het opgeven van de controle over onze toekomst, en God ons leven laten bepalen, erop vertrouwend dat God ons boetseert naar zijn liefde en niet volgens onze angsten. Het spirituele leven is een leven waarin we wachten, actief open voor het tegenwoordige ogenblik, erop vertrouwend dat er ons nieuwe dingen zullen gebeuren, nieuwe dingen die veel verder reiken dan onze eigen verbeelding, onze wensen en onze verwachtingen. Dat is inderdaad een zeer radicale houding tegenover het leven in een wereld die geobsedeerd is door controle. (Henri Nouwen).

Liefde verandert de geliefde niet. Ze verandert zichzelf. (Søren Kierkegaard).

Terwijl wij een onderscheid maken tussen 'vroom' en 'goddeloos', goed en kwaad, nobel en barbaars, houdt God van echte mensen zonder uitzondering. (Dietrich Bonhoeffer).

Terwijl wij ons uitsloven om onze menselijkheid te overstijgen, om het menselijke achter ons te laten, wordt God mens, en moeten we erkennen dat God wil dat we mensen zijn, echte menselijke wezens... (Dietrich Bonhoeffer).